

Основания и основни доводи

1. С настоящата жалба Louis Vuitton Malletier (наричано по-нататък „Louis Vuitton“ или „жалбоподателят“) иска от Съда да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (втори състав) от 21 април 2015 г. по дело T-360/12 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата на Louis Vuitton срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 16 май 2012 г. по преписка R 1854/2011-1, с което е обявена за изцяло недействителна регистрацията на фигуративна марка на Общността № 658751 поради липса на отличителен характер.
2. Целта на настоящата жалба е да обоснове, че Общият съд е допуснал грешка, като е направил извода, че разпоредбата на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ е приложима за спорната марка.
3. Като потвърждава решението на апелативния състав, с което спорната марка е обявена за недействителна, тъй като не е отличителна по своето естество, Общият съд нарушава правилата относно тежестта на доказване в производството по обявяване на недействителност.
4. По-специално, жалбоподателят поддържа, че за да се съобрази с принципите на презумпцията за действителност, от която се ползват регистрираните марки на Общността, и на разпределянето на тежестта на доказване в производствата по обявяване на недействителност, Общият съд е трябвало да отмени обжалваното решение въз основа на факта, че Napu-Napu не е доказало обстоятелствата, за които носи тежестта на доказване, тъй като не е било в състояние да докаже какви са били правилата и обичаите в съответния сектор към датата на подаване на заявката за спорната марка и следователно, че спорната марка не се е отклонявала значително от тях.
5. С оглед на гореизложеното жалбоподателят иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди СХВП и Napu-Napu да заплатят съдебните разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 12 август 2015 г. от Pensa Pharma, SA срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 3 юни 2015 г. по дело T-544/12 — Pensa Pharma, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Дело C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pensa Pharma, SA (представители: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Ferring BV, Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 3 юни 2015 г. по съединени дела T-544/12 и T-546/12,

— да уважи искането на Pensa Pharma S.A. за отмяна на решението на апелативния състав по дело R-1883/2011-5, както и по дело R-1884/2011 S,

— да осъди Службата и останалите страни да понесат съдебните разноски за производството.

Основания и основни доводи

1. Жалбоподателят твърди, че Общият съд допуснал сериозна грешка при прилагане на правото, като отхвърлил искането му изявенията в заседанието пред Общия съд да бъдат допуснати, тъй като не са нови, а само доразвиват по-рано представени пред апелативния състав и Общия съд правни доводи.
2. Освен това Общият съд не отчел факта, че апелативният състав на изложил мотивите, поради които потвърдил решението на отдела по отмяната да уважи искането на ответника за обявяване на недействителност в производствата по съединените дела, първоначално образувани по четири отделни искания, и за осъждане на жалбоподателя да понесе разноските и в четирите производства пред Службата, въпреки че и двете решения по съединени дела се основавали само на права, посочени и/или притежавани от един от двамата ищци по тях.
3. Освен това обжалваното решение на Общия съд се основавало и на изопачаване на факти и доказателства, както и на неправилно прилагане и злоупотреба с компетентността на Общия съд, доколкото не подсумирало правилно известните факти в рамките на правната уредба във връзка с второто твърдение, а именно за нарушение на член 8 от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „РОМО“). Ако Общият съд бе спазил основните принципи на правото, включително правото на справедлив процес, както и правото да се узнаят мотивите в подкрепа на решението, той трябвало да уважи подадената до него жалба. Това важало в още по-голяма степен, като се имало предвид, че Общият съд потвърдил решенията на апелативния състав, напълно запознат с обстоятелството, че основанието за решенията, а именно съществуването на национална марка в Бенелюкс и Франция към момента на постановяване на обжалваното пред Общия съд решение нито било доказано от ответника, нито било налице. В резултат от това Общият съд нарушил член 8, параграф 1 РОМО, както и член 53, параграф 1 РОМО, тъй като приложил неправилни правни критерии, вземайки решение за отмяна на регистрацията на марката на жалбоподателя поради по-ранната регистрация на марки в Бенелюкс и Франция.
4. Допуснатите грешки били както процесуално- така и материалноправни. Поради това жалбоподателят най-напред разглеждал недопускането на изявенията по време на заседанието от страна на Общия съд, след което разглеждал причините, поради които Общия съд трябвало да стигне до извода, че второто твърдение, повдигнато пред него, е основателно както поради нарушаването на признатите принципи за справедлив процес, така и с оглед на изложените факти.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 11 септември 2015 г. —
Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio
al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Дело C-485/15)

(2015/C 414/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA